

REGLAMENTACIO

Una de les Ponències creades arran de la propera celebració del Congrés Nacional de les Joventuts d'Esquerra Estat Català, és la de Reglamentació interior, i sembla, a primer pla, que la tasca d'aquesta Ponència sigui purament formulària. No és pas així, ans tot el contrari.

Cal copgar degudament la importància que té, el que l'organització de joventuts dins un partit estigui recolzada per una reglamentació que no sigui simplement un formalisme, sino per una reglamentació veritable, fonamentada en l'assentiment solidament l'estructuració de la mateixa.

L'estructuració de l'engranatge intern de la Joventut, ha de permetre a bastament desenvolupar-se dins un ample marge de llibertat i autonomia, sense sortir-se de la disciplina general, tota vegada que les Joventuts d'un Partit mai no poden deixar d'ésser l'avançada del mateix i han de constituir, a l'ensens, la muralla intranqueable on topi el propi Partit quan vulgui fer un sol pas enrera.

Reiterant-nos concretament a les Joventuts d'Esquerra Estat Català, nem de dir que la nostra reglamentació dins Esquerra Republicana de Catalunya, ha d'ésser tot l'autònoma que les circumstàncies ho permetin, doncs per exercir les Joventuts les seves funcions netament nacionalistes i a l'ensens obreristes, té necessitat de desenvolupar-se dins un pla el més deslligat possible de la funció governamental, per tal de poder ésser sempre el «fiel» de la balança, quan aquesta caigui a la paret oposada dels camins marcats en els postulats i principis bàsics del Partit.

La Reglamentació Interior, tal com ha d'ésser, encara té una finalitat molt més elevada, ja que ha de representar en l'esdevenidor, una vegada acceptada i aprovada pels organismes superiors i pel Ple del Congrés proper de l'Esquerra, el reconeixement absolut, per tot hom, de l'organització de les Joventuts, úniques dins el Partit, i acabar d'una vegada per sempre amb els actuals casos de preteses incompatibilitats, pertorbacions i mala fe que sols són possibles quan no està establerta i acceptada de bona fe una definitiva Reglamentació Interior.

Les Joventuts d'Esquerra Estat Català han estat en tot moment al costat del Partit per ajudar-lo i servir-lo, però per causes diverses no s'ha arribat mai a una penetració absoluta entre les Joventuts i el Partit, cosa aquesta completament anòmala i que també farà desaparèixer una Reglamentació Interior equànime i justa que el propi Partit haurà d'imposar als intransigents que resisteixin a acceptar-la i complir-la una vegada aprovada.

I entrem una mica en matèria. L'ensenya és una de les coses que més rebombori està portant. Nosaltres creiem i propugnem perquè el Partit, sense discussió, autoritzi plenament a les Joventuts d'Esquerra Estat Català, perquè puguin amb plena llibertat i oficialment

adoptar la bandera estelada, ja que això per nosaltres representa quelcom més d'una senyera, representa tot l'esperit de lluita i de Nacionalisme que ens llegà el que sempre serà el nostre mestre i guia Francesc Macià.

També ha promogut últimament moltes polèmiques la qüestió de l'edat dins l'organització. Els uns sostenen que l'organització de Joventuts, ha de limitar l'edat als seus components o militants i altres creuen tot el contrari.

Nosaltres sincerament hem de manifestar que tal volta uns i altres tenen una mica de raó, però com que en tots els ordres de la vida, és de tenir en compte, evitar allò que pugui representar un greuge per a la sensibilitat moral de l'home, propugnem perquè no pugui ésser expulsat de l'organització per raons d'edat, aquell individu que ha passat els millors anys de la seva vida lluitant i donant-ho tot per l'organització i que ha posat en la

mateixa tots els seus anhels i tots els seus amors.

D'acord doncs, que es limiti l'edat d'ingrés a l'organització, però després, en el transcurs dels anys els que vulguin sortir-se'n que ho facin lliurement, però els que vulguin romandre dins l'organització que tinguin plena llibertat de fer-ho.

Fóra interessantíssim i desitjariem fervorosament que a més dels treballs i conclusions que porta a cap la Ponència nomenada a l'efecte, els Delegats portessin al Congrés de Joventuts, llurs iniciatives amb respecte a aquest particular, puix, tot el que es faci per a enfortir i donar eficàcia a la Reglamentació Interior serà enfortir i fer eficaç l'organització.

Vegi's, doncs, quants problemes pot resoldre el total dels membres que formen part d'aquesta Ponència que sembla de poca importància i que sens dubte és de les que més realització pràctica pot portar per a sotmetre-la a la consideració del proper Congrés de Joventuts d'Esquerra Estat Català.

J. BAIXERAS RENOM

Cal acabar amb les provocacions feixistes

Indignats per la cínica actitud del jutge senyor Pascual de Zarauza, els obrers de Banyoles han declarat la vaga general.

Què ha passat a Banyoles, població pacífica, per obligar els obrers a prendre aquesta actitud? A Banyoles, igual com en altres llocs, els feixistes fan de les seves proteccions pels jutges i magistrats. Fa uns dies eren trencades les plaques que donaven els noms de Francesc Macià i del Parlament Català a uns carrers d'aquella població. Com autors del fet eren detinguts cinc feixistes. I a l'ésser posats a disposició del jutge, aquest senyor Pascual de Zarauza, nom que caldrà recordar entre els de l'inclit don Jovino i altres il·lustres anti-catalans; els posava en llibertat. I el poble es llençava a la vaga i eren ferits dos o tres individus de filiació feixista.

La premsa s'ha fet ressò d'aquest fet. La indignació contra els feixistes va en augment, mentre les autoritats segueixen esperant (¿què deuen esperar les autoritats que encara depenen del Poder central?) per posar mà als feixistes d'una manera dura i sense contemplacions i acabar amb ells d'una vegada per sempre.

Perquè el problema és aquest: s'acaba amb el feixisme o el feixisme acaba per imposar-se. Mentre es va perdent el temps en discussions de caràcter jurídic, els enemics de Catalunya van endavant. Malgrat tots els avisos i tots els requeriments als que ocupen llocs de govern, encara és l'hora que hem de veure una actuació enèrgica per part de la gent dependent de l'Estat. Els feixistes provocaven a la Universitat, els feixistes provoquen a tot un poble amb l'assassinat dels germans Badia, els feixistes segueixen provocant a tot arreu segurs de l'impu-

nisme amb què compten per part de la magistratura. ¿Fins quan ha de durar això?

¿Fins a quan hem d'estar tots els catalans a la mercè d'uns individus repugnants protegits per les altes esferes dels Palaus de Justícia?

L'experiència ens demostra que els jutges que gaudim són encara els mateixos que posaven en llibertat «per manca de proves» als pistolers i atracadors que la policia catalana detenia abans del 6 d'octubre. Pistolers i atracadors que, com el famós Martorell i Virgili, «l'enemic públic número 1», eren detinguts en el moment de cometre un delict amb la pistola a les mans, eren absolts «per manca de proves» pels jutges monàrquics i reaccionaris que condemnaven, però, als nacionalistes catalans per unes paraules pronunciades en qualsevol miting. Són els mateixos jutges, encara, els que hi ha al Palau de Justícia (?). Els que posen en llibertat als enemics de Catalunya, siguin quins siguin. Els que injúrien la nostra Terra sols amb la seva presència. Els que no han estat encara foragitats després del triomf de Catalunya (de Catalunya!!!) el 16 de febrer. Els que pots ser no ho seran mai de foragitats si el poble, àrbitre suprem en totes les coses, no els foragita d'una manera definitiva.

Recordem que el moviment del 6 d'octubre era produït a Catalunya a causa de l'actitud de les dretes, d'aquelles mateixes dretes que, malgrat la República, havien conservat arreu el seu predominí en les capes militars, eclesiàstiques i de la magistratura. Per no haver-los foragitat el 14 d'abril sofríem dos anys llargs de repressió. Sembla que es segueix practicant la «conlleuància», i cal que això acabi. No acabar-ho des de dalt, pot significar que cal acabar-ho des de baix. Si és així com s'ha de fer (i nosaltres creiem que sí), que es digui ben aviat. Les forces nacionalistes i obreres sabem acabar ben aviat amb el feixisme repugnant que comet arreu actes vandàlics com el de Banyoles aquests dies passats.

GRAU FOLC.

**Per Catalunya,
ingresseu a les
Joventuts d'Es-
querra ESTAT
CATALÀ.**

Catalanisme obrerista

Les joventuts en els partits polítics d'avençada són tan necessàries com l'espoleta ho és al projectil que ha de sortir amb força perforadora. Un partit sense joventut resulta quelcom de mort, sense vibració, sense alegria.

Per això E. R. de C. no pot viure sense joventuts que són i seran sempre la seva reserva energètica que ha d'imprimir-li la seva marxa sempre endavant.

I és clar que en tractar-se de les joventuts del nostre partit, res tan simbòlic en el sentit idealista ni res tan eficaç en l'ordre positiu, com les que s'apleguen amb el nom d'Estat Català sota el símbol del nostre gran patriu, el plorat Francesc Macià.

Catalanisme intransigent exacerbada a un alt grau de passió, és el que requereix al moviment de les nostres Joventuts.

Per això o pel que, pots ser, la missió rectora toca a d'altres perquè les Joventuts segueixen una disciplina severa i deixen emportar-se moltes vegades en l'arrauament de l'exaltació de les idees que ens fan moure i ens fan vibrar.

He parlat de catalanisme portat a un grau de passió i mantingut constantment en tots els ordres i en tots els terrenys. Però no és prou. El problema de l'emancipació política de Catalunya va unit a d'altres de raons poderosament fortes, que estan vinculades en un nou ordre social que hem de fer palpable,

JOVE DEL CAMP:

**El teu Sindicat, la Unió de Rabassaires.
El teu organisme polític, les Joventuts
d'Esquerra ESTAT CATALÀ.**

Com és Esquerra Republicana

Cal avesar-se a considerar Esquerra Republicana, no com cada militant particularment la voldria, sino tal com realment és. O sigui, com una coincidència de forces diverses unides per a la realització d'un programa comú. Als uns, aquest programa pot satisfer-los plenament. D'altres, un cop aconseguit, volen superar-lo. L'important és que tots hi siguem lleials mentre el duem a la pràctica, puix que entre tots l'hem elaborat i tots l'hem acceptat lliurement. Unió i acció comú en el que ens acosta, llibertat i comprensió en el que ens separa. Tal fou, i no de renunciaments de les pròpies conviccions, la bandera que aixecà Macià en la Conferència d'Esquerres l'any 1931, i aquesta, i no una d'intransigències, fou la que acceptà i manté Esquerra Republicana.

Es evident que Esquerra Republicana no està definida com ho estan les Joventuts d'Esquerra Estat Català — ja d'abans de la Conferència d'Esquerres — com a organització política classista, proletària. Però també és evident, que caben perfectament dins Esquerra Republicana sense que hagin de renunciar per res al seu ideari.

Podria ésser d'altra manera, si amb aquest ideari, i amb Francesc Macià al front, acudiren a la Conferència d'Esquerres i fundaren, amb les forces afins Esquerra Republicana? ¿Poden discutir-ho militants que sovint han ingressat al partit molt temps després de la seva fundació? Certament que no; però com que alguns segueixen prenent-ho; cal posar punt a la xerrameca pertorbadora d'alguns que encara no s'han adonat del que és i significa el partit on militen.

Prediquen aquests militants — generalment, de darrera hora — que és indispensable per a la fortitud del partit fondre les característiques de cada un dels sectors que l'integren i reduir-los a unes de comunes, que serien, naturalment, les que a ells els plauen més.

ja que per dissort, fins avui, no ha pasat de belles promences i esperances.

El catalanisme nostre, nacionalisme integral, ha d'enfortir-se d'aquest arbre poderós d'arrels tan profundes com és l'obrer de casa nostra.

Catalanisme i Obrerisme portats al més elevat grau de passió. Heus ací la tasca que han d'imposar-se les Joventuts d'Esquerra Estat Català. L'apassionament ideològic juntat a l'apassionament per arribar a un estat de major justícia social, de progrés, de confort i de benestar, que tot plegat forma una civilització i una cultura.

I si en aquest llarg camí que cal recórrer per assolir tot això, aquest camí ple de desenganys i dolors, es presentava un dubte, una vacil·lació, només caldria mirar-se en l'espill de l'Avi de les Joventuts d'Esquerra Estat Català i pare espiritual de tots els catalans, sang d'esperit i de cos, en Francesc Macià. Ell sempre batallà per Catalunya, per la nostra, per la que encara algunes vegades ens sembla un somni, però ell cercà sempre en els obrers de casa l'escalf i l'abrandament, sense el qual mai res no podrà aconseguir el catalanisme.

Això és el que cal que fem nosaltres. Seguir sempre i a tot hora, únicament el pensament i els postulats de l'immortal alliberador de la Pàtria: el President Macià.

VICTOR BALANYA

aquest motiu, la nostra Federació Comarcal de les J. E. E. C. ha expulsat del seu si al Casal d'Estat Català del carrer Girona, núm. 3.

Que un Congrés faciós de Joventuts d'Estat Català s'ha celebrat aquests dies; per a nosaltres els hi agraim. No volem altra cosa que l'opinió pública es fer concizedora dels criteris inspirats per l'ex Conseller de Governació de la Generalitat i els nostres. Així podrà jutjar-se a uns i altres amb més fonament de causa.

El nostre Congrés, per a nosaltres, l'ortodoxe, haurà d'ésser el que la Dignitat natural imposa. Si les Comarcals i Casals de l'Esquerra Republicana de Catalunya, reglamentàriament celebren assemblees preparatòries pel vinent Congrés del partit, les Joventuts oficials d'aquest, reunides en comitè, aprovaran les seves conclusions a portar al Congrés del partit en el qual militen. Que aquesta funció deliberadora estigui autoritzada per la totalitat dels partits polítics democràtics d'arreu del món.

Cal, doncs, que tothom que senti els principis per nosaltres adoptats democràticament, vingui amb nosaltres, i per damunt de tot aquells que s'apartaren per no poder conviure amb aquelles tàctiques, avui totalment extirpades de la nostra organització. Aquest ha d'ésser el camí a seguir per tots i el mot d'ordre a donar.

Per les llibertats totalitàries de Catalunya.

Visca el Congrés Ordinari de les Joventuts d'Esquerra Estat Català!

JAUME SOLÉ